

אצל ראש הממשלה בענין שרות לאומי לבנות

ביום שני ט"ז בתמוז תשי"ג בקרה אצל בן גוריון, ראש הממשלה דאז, במשרדו שבירושלים משלחת מטעם מועצת גדולי התורה בתביעה שיבטלו את הצעת החוק לגיוס בנות דתיות לשרות לאומי, אשר סוכמה ע"י ועדת שרים, והממשלה עמדה לדון בהצעה ולהביאה לפני הכנסת.

במשלחת השתתפו: רבנו, שהיה יושב ראש מועצת גדולי התורה, רבי מאיר קרליץ אחיו של ה"חוקן איש", שהיה בעבר רבה של קהילת ליאכוביץ, רבי צבי פסח פרנק רבה של ירושלים וכן רבי מנחם פרוש שליחה את המשלחת.

במהלך הפגישה היו חילופי דברים חריפים בין רבי צבי פסח פרנק לבין ב"ג. תוך כדי דבריו, התייחס רבי צבי פסח בבכי חרישי וקשה היה לו להמשיך לדבר, בחדר שררה שתיקה מעיקה ואנחות עמוקות שוברות לב נשמעו מפי רבנו ומפי רבי מאיר קרליץ. כאמור, קשה היה לו לרב פרנק להמשיך ולומר את אשר בפיו והוא סיים את דבריו "אנו מבקשים ממך לבטל את החוק".

לאחר מכן אמר רבנו: לא באנו להוכיח ולהתווכח. והמשיך בדבריו בצורה מלבבת האופיינית לו, באנו לראש הממשלה לבקש הימנו רחמים שיבטלו את הגזירה. ירחם נא על משפחותינו ועל טהרת וקדושת ישראל, למה לו החוק הזה, זה מכאיב לנו, זה מצער אותנו, מדוע לו לעשות זאת, אנא יבטלו את הגזירה.

רבנו המשיך בדבריו והסביר לראש הממשלה שתלי תלים של הלכות נוגעות לקדושתן של בנות ישראל ויש לראות בהלכות אלה עד כמה אנו מצווים על שמירת טהרתן וצניעותן. משאלתנו ובקשתנו להתחשב ולראות בצער הגדול שזה יגרום לנו, הואיל ואנו בצער ובחרדה לגורל בנותינו וליסוד חיי המשפחה הישראלית שתשמר קדושתה. אני מבקש שוב, ופעם נוספת יבטלו את החוק.

פגישת הרבנים עם ב"ג נמשכה כשעה ורבע, לכתחילה קבל ראש הממשלה את פני המשלחת בהבעת אהדה אולם בהמשך השיחה דיבר בתוקפנות האופיינית לו⁵⁴. רבנו חזר מן הפגישה שבור ורצוף. הוא סיפר על בכיו של רבי

השרות הצבאי. בעת אחד מבקוריו של רבי אהרון קוטלר בארץ, שמעתי מפי אאמו"ר רבי רפאל צבי יהודה מלצר זצ"ל שרבי אהרון בקש לבקר ביקור נמוסין אצל מר פרס לאות הוקרה והערכה על חלקו בשחרור בני הישיבות ועל יחסו לענין זה. אולם נאמר לו שאם יערוך ביקור אצל שמעון פרס ולא יבקר אף אצל בן גוריון, עלול להגרם כתוצאה מכך נזק שיקשה לתקנו. מששמע זאת הגאון רבי אהרון קוטלר זצ"ל, הוא אמר שהואיל וכך הוא הדבר עליו לזוהר על הביקור אצל מר פרס, שכן אצל בן גוריון הוא אינו מוכן לבקר.

יש יסוד להניח שהואיל ולא היה באותו זמן נושא קונקרטי עליו יש לדון, הבין רבי אהרון שהשיחה עם ב"ג תגלוש לזיכוח בעניני אמונות ודעות, ובזה לא היה לרבי אהרון כל ענין שכן הוא ידע שכן גוריון לא ישנה את השקפותיו ולכן סרב הגאון רבי אהרון קוטלר לבקר אצל ב"ג ביקור נמוסין.

54 על פי הדו"ח אשר כתב רבי מנחם פרוש על אותה פגישה.